

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/98/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714217708
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ama Odalošová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6714217708.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Amy Odalošovej a sudcov JUDr. Ferdinanda Zimmermanna a JUDr. Janky Boroškovej v právnej veci žalobcu J. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Y. XXXX/XX, XXX XX X., občan SR, proti žalovanému POHOTOVOSTĚ, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súd Zvolen č.k. 11C 203/2014-82 zo dňa 10. 07. 2015 takto

rozhodol:

- I. Rozsudok Okresného súdu Zvolen č.k. 11 C 203/2014-82 zo dňa 10. 07. 2015, **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie rozhodol tak, že zrušil rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s., so sídlom Karloveské rameno 8, Bratislava, sp.zn. SR 04897/11 zo dňa 03. 11. 2014.

Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok zo žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku vo výške 331,50 € na účet Okresného súdu Zvolen do 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku. Žalobcovi nepriznal právo na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobca žiadal o zrušenie rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s. Karloveské rameno 8, Bratislava sp. zn. SR 04897/11 zo dňa 03. 11. 2014, zároveň požiadal o odklad vykonateľnosti uvedeného rozhodcovského rozsudku a uplatnil si právo na náhradu trov konania. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že si osobitne nevyjednal rozhodcu. Rozhodcovská doložka bola už vopred naformulovaná v štandardnej zmluve. Miesto rozhodcovského konania si jednostranne stanovil dodávateľ. Rozhodcovská doložka je neprijateľná aj z dôvodu, že ak rozhodcovské konanie vyvolá dodávateľ, tak sa mu už musí spotrebiteľ nezvratne podrobiť a tak riešiť svoj spor pred rozhodcom, ktorý je pre spotrebiteľa nepredvídateľný a má vážne pochybnosti o objektívnosti a nestrannosti rozhodcovského procesu. Taktiež pravidlá rozhodcovského konania sú nedostatočne transparentné pre priemerný subjekt práva. Plnenie, ktoré sa vymáha, bolo priznané v súkromnoprávnom procese na základe absolútne neplatnej rozhodcovskej doložky. Nekalosť rozhodcovskej doložky vyplýva najmä z veľkej vzdialenosti a z nutnosti podrobiť sa rozhodcovskému konaniu, ak skôr začne konanie pred rozhodcom, čo sa fakticky za netransparentných podmienok stalo.

3. Žalovaný uviedol, že podľa jeho názoru bola rozhodcovská doložka platne uzatvorená. Bola súčasťou zmluvy o úvere a bola uzatvorená v zmysle ustanovení zákona č. 244/2002 Z.z., je upravená v bode 18 VPPÚ, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere. Žalobca nie je spotrebiteľ. Zakázané sú iba tzv. výlučné rozhodcovské doložky v súlade § 53 ods. 4 písm. r OZ.

4. Súd prvej inštancie zistil že účastníci konania uzatvorili dňa 29.03.2010 zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Zo zmluvy nevyplýva, že by mali byť finančné prostriedky poskytnuté na výkon povolania, podnikania, zamestnania. Žalobca v čase podpisovania zmluvy nebol zamestnaný, pracoval ako brigádnik, nemal žiadne zamestnanie, povolanie a ani nepodnikal. Od 18. roku veku je na invalidnom dôchodku. Nič podrobnejšie mu povedané pri uzatváraní zmluvy nebolo. Všeobecné úverové podmienky, ktoré mali byť neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy mu vtedy neboli dané. O rozhodcovskej doložke sa dozvedel až vtedy, keď dostal papiere z rozhodcovského súdu.

5. Okresný súd zistil z bodu 15 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru - časť rozhodcovská doložka - že všetky spory, ktoré vzniknú z tejto Zmluvy o úvere, ručiteľského vyhlásenia, vrátane sporu o ich platnosť, výklad alebo zrušenie, ako aj spory, ktoré vzniknú z dohody o vyplnení zmenky zabezpečujúcej túto úverovú zmluvu a uplatnenia práv z takto vyplnenej zmenky, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, budú riešené:

a) pred Stálym rozhodcovským súdom zriadeným spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, a.s. so sídlom Karloveské rameno 8, Bratislava, IČO: 35 922 761, zapísanou v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I., oddiel : Sa, vložka č. 3530/B (ďalej len „rozhodcovský súd“), ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na rozhodcovskom súde; rozhodcovské konanie bude vedené podľa vnútorných predpisov rozhodcovského súdu, a to jedným rozhodcom ustanoveným podľa vnútorných predpisov rozhodcovského súdu,

b) pred príslušným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu (zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok). Zmluvné strany sa dohodli, že pokiaľ ktorákoľvek zo zmluvných strán podá žalobu o rozhodnutie akéhokoľvek sporu, ktorá vznikne z tejto zmluvy o úvere, ručiteľského vyhlásenia, vrátane sporu o ich platnosť, výklad alebo zrušenie, ako aj sporu, ktorý vznikne z dohody o vyplnení zmenky zabezpečujúcej túto úverovú zmluvu a uplatňovania práv z takto vyplnenej zmenky, vrátane sporu o jej platnosť, výklad alebo zrušenie na všeobecnom súde, považuje sa táto skutočnosť za rozvázovaciu podmienku tejto rozhodcovskej doložky; ustanovenie tejto vety sa nepoužije v prípade, ak pred podaním žaloby na súde bola podaná žaloba na rozhodcovský súd vo veci, v ktorej je touto rozhodcovskou doložkou v súlade s vnútornými predpismi rozhodcovského súdu založená právomoc rozhodcovského súdu.

6. Súd prvej inštancie posúdil návrh v súlade s § 52, 53 OZ, § 40 ods. 1 písm. c/, 41 ods. 1 Zákona č. 244/2002 Z.z..

7. Súd sa predovšetkým zaoberal platnosťou rozhodcovskej zmluvy - rozhodcovskej doložky. Z toho, že zmluva je spracovaná ako formulárová zmluva žalovaným, je zrejmé, že žalobca nemal možnosť ovplyvniť jej obsah (§ 53 ods.2 Občianskeho zákonníka). V zmysle § 53 ods.2 Občianskeho zákonníka teda platí fikcia o tom, že rozhodcovská zmluva sa nepovažuje za individuálne dojednanú, opak by musel preukázať dodávateľ, teda v tomto prípade žalovaný. To, že rozhodcovská zmluva je uvedená na samostatnej listine resp. samostatnej časti listiny však pre záver o opaku nepostačuje, a to zvlášť vychádzajúc z výpovede žalobcu, ktorá je tiež dôkazným prostriedkom. Výpoveď žalobcu súd nemal dôvod spochybníť. Z výpovede žalobcu vyplynulo, že nebol upozornený na rozhodcovskú zmluvu, neboli mu poskytnuté žiadne informácie o rozhodcovskej zmluve, rozhodcovskom súde a rozhodcovskom konaní. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6MCdo 9/2012, ktorý uviedol: „Návrh na uzavretie rozhodcovskej zmluvy sa má predložiť spotrebiteľovi takým spôsobom, aby z neho bolo zrejmé, že spotrebiteľovi sa poskytuje možnosť voľby prijať alebo neprijať návrh na riešenie prípadných sporov výlučne v rozhodcovskom konaní a aby bolo z neho tiež zrejmé, že mu boli poskytnuté aj jasné a zrozumiteľné informácie týkajúce sa výlučného riešenia sporov v rozhodcovskom konaní. Rozhodcovská zmluva uzavretá so spotrebiteľom, ak má byť právom právne akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná voľba vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a o tom, čo tá ktorá voľba konkrétne znamená.“ Navyše v danom prípade si rozhodcovský súd podľa rozhodcovskej zmluvy vyberá sám žalovaný. Už táto okolnosť vyvoláva pochybnosti o nezaujatosti rozhodcovského súdu, keďže aj jeho činnosť má charakter podnikania. Aj Ústavný súd Českej republiky v náleze II. ÚS 2164/10 zo dňa 1.11.2011 uviedol, že v rozhodcovskom konaní ide o vyjasnenie a urovnanie vzájomných práv, ktoré sa realizujú činnosťou rozhodcu v zastúpení strán, ktoré na rozhodcu zmluvou delegovali svoju vôľu. Preto rozhodcovské konanie nie je konaním súdneho typu a to vedie k prísnejšiemu nazeraniu na rozhodcovskú doložku a jej náležitosti tak, aby nepredstavovali neprimerané podmienky

v spotrebiteľských zmluvách a teda nevyvolávali nerovnováhu medzi účastníkmi konania a nevedli k značnej procesnej nevýhode jedného z účastníkov. Táto procesná nerovnováha môže spočívať aj v zbavení spotrebiteľa ochranných ustanovení právneho poriadku o ochrane spotrebiteľa, napr. formou rozhodovania na základe zásad spravodlivosti. Ak sa výber rozhodcu neurčil podľa transparentných pravidiel, nemôže byť akceptovateľný ani výsledok tohto rozhodnutia. Rozhodcovské konanie musí zaručovať procesné pravidlá porovnateľné s konaním, ktoré by bolo na mieste v prípade, ak by spotrebiteľ neuzavrel rozhodcovskú doložku (napr. ústnosť, priamosť konania, odvolacia inštancia, absencia iných prekážok v uplatnení spotrebiteľských práv). Podmienky ustanovenia rozhodcu a dohodnuté podmienky procesného charakteru musia garantovať rovnaké zaobchádzanie, čo vo vzťahu spotrebiteľa a podnikateľa znamená zvýšenú ochranu slabšej strany, teda spotrebiteľa.

8. Problematikou platnosti rozhodcovskej zmluvy formulovanej žalovaným sa už zaoberali sudy vo viacerých svojich rozhodnutiach, napr. v uznesení Krajského súdu v Prešove č.k. 21CoE/89/2013-34 zo dňa 19.6.2013 alebo Krajského súdu v Trenčíne č.k. 4CoE/273/2012 zo dňa 22.8.2013. Sudy v nich poukázali na to, že súdna kontrola rozhodcovskej zmluvy platí aj v prípade, že zmluvný vzťah hlavný a vedľajší boli vyjadrený v samostatných listinách. Niet dôvodu vylúčiť súdnu kontrolu formulárovej zmluvy len preto, že je na samostatnej listine a nebola hodnoverne preukázaná vôľa spotrebiteľa individuálne vyjednať, aby prípadné spory riešil rozhodca. Podstatou individuálne nevyjednanej zmluvnej klauzuly je skutočnosť, že bola vopred dodávateľom naformulovaná bez možnosti zmeny jej obsahu, a to je práve aj prípad typových rozhodcovských zmlúv, ktoré sa predkladajú spotrebiteľom na podpis a majú vyvolať dojem, že si ich vyžiadali spotrebiteľia. Záver o neprijateľnosti rozhodcovskej zmluvy sudy videli tiež v geografickom faktore v zmysle judikatúry a poukázali na neprimeranú vzdialenosť od miesta rozhodcovského konania, čo je skutočnosťou, ktorá má odradzujúce účinky pre spotrebiteľa vo vzťahu k uplatňovaniu práva (rozsudok súdneho dvora EÚ C-240/98-C-244/98 OCEANO GRUPO EDITORIAL). Podľa spomínaných rozhodnutí o nekalú zmluvnú podmienku ide aj vtedy, ak spotrebiteľ má podľa rozhodcovskej zmluvy možnosť vybrať si medzi rozhodcovským a všeobecným súdom, ale ak by sa podľa takejto doložky alebo zmluvy začalo rozhodcovské konanie na návrh veriteľa, spotrebiteľ bude nútený podrobiť sa rozhodcovskému konaniu. Preto je potrebné považovať takúto rozhodcovskú zmluvu v celosti za neprijateľnú, pretože spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

9. Z vyššie uvedených dôvodov vyhodnotil okresný súd rozhodcovskú zmluvu z dôvodu neprijateľnej zmluvnej podmienky ako neplatnú a preto bolo právne dôvodné v žalobe podľa § 40 ods.1 písm. c) zákona č. 244/2002 Z.z. vyhovieť.

10. Žalobca bol v konaní ako spotrebiteľ oslobodený od platenia súdneho poplatku podľa § 4 ods.2 písm. za) Zákona č. 71/1992 Zb. v znení neskorších predpisov. Preto súd zaviazal na zaplatenie súdneho poplatku z podanej žaloby žalovaného podľa § 2 ods.2 prvá veta, podľa ktorého ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený.

11. Žalobca mal v konaní prvej inštancie plný úspech, preto podľa § 142 ods.1 OSP mu vzniklo právo na náhradu trov konania. Žalobca si však právo na náhradu trov konania neuplatnil, preto mu súd toto právo nepriznal.

12. V súlade s § 204 zák. č. 99/1963 Zb. účinného do 30. 06. 2016 (ďalej len OSP) proti všetkým výrokom rozhodnutia rozsudku podal odvolanie žalovaný podľa § 205 ods. 2 písm. c/ d/ a f/ OSP z dôvodu, že súd prvej inštancie neúplne zistil skutkový stav veci, dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

13. Odvolateľ uviedol, že v súlade s § 53 ods. 4 písm. r/ OZ je neprijateľnou podmienkou dojednanie, ktoré vyžaduje v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. V danom prípade ide o rozhodcovskú zmluvu, resp. doložku tzv. nevýhradnú, nakoľko umožňuje každej zmluvnej strane domáhať sa ochrany svojich práv, buď prostredníctvom rozhodcovského konania, alebo súdneho konania. Platnosť navyiac treba hodnotiť v čase uzatvorenia rozhodcovskej doložky bez hypotetického zvažovania okolností, ktoré môžu, ale nemusia nastať po jej uzavretí. Dôležité je, či doložka v čase jej uzavretia sama o sebe umožňuje, alebo neumožňuje spotrebiteľovi uskutočniť voľbu medzi súdom, alebo alternatívnym riešením sporu.

Žalobca teda má možnosť obrátiť sa skôr, ako dodávateľ na všeobecný súd s nárokom z titulu porušenia jeho práv, alebo brániť sa v rozhodcovskom konaní. Je zrejmé z ust. § 53 ods. 4 písm. r/ OZ, že ustanovenie v žiadnom prípade nemá úmysel zakázať rozhodcovské konanie úplne, ale ho iba obmedziť. Rovnaký záver vyplýva aj zo znenia aktuálnej účinnej Smernice č. 2005/48/ES o spotrebiteľskom úvere (č.l. 24 ods. 1), ktorá zaväzuje členské štáty zabezpečiť primeraný a účinný postup na urovanie spotrebiteľských sporov, ktoré sa dotýkajú zmluvy o úvere. Prípustnosť rozhodcovského konania v spotrebiteľských sporoch vyplýva jednoznačne aj z odporúčania komisie č. 98/257/ES. V predmetnom prípade rozhodcovská zmluva bola dohodnutá na samostatnom liste papiera oddelene od samotnej zmluvy o úvere. Nedošlo k porušeniu ust. § 17 zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní.

14. V odvolaní odvolateľ namietal nesprávnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým rozhodol o náhrade trov konania, z dôvodu, že vo veci nie je právoplatne rozhodnuté, konanie nemožno považovať za právoplatne ukončené, a teda nie je vylúčený ani úspech žalovaného, preto je rozhodnutie predčasné. Súd prvej inštancie náhradu trov konania žalobcovi nepriznal, nakoľko si žalobca trovy neuplatnil, teda nepodal procesný návrh na náhradu trov. O trovách konania súd rozhoduje len na návrh. Trovami konania v zmysle § 137 OSP je aj súdny poplatok, a teda tretí výrok rozhodnutia odporuje druhému výroku rozsudku, keď trovy priznané neboli, žalobca si ich úhradu ani neuplatnil. Žalovaný by nemal byť povinný zaplatiť ani súdny poplatok za návrh vo výške 331,50 € k úhrade súdneho poplatku bol zaviazaný nesprávnym subjektom. Vzhľadom na uvedené navrhol rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušiť.

15. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu navrhol rozhodnutie potvrdiť.

16. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, platí, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá Civilného sporového poriadku (ale) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

17. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu podľa § 379, 380 CSP, bez nariadenia pojednávania v súlade s § 385 CSP, rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil v súlade s § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správne.

18. Odvolací súd v konaní súdu prvej inštancie nezistil vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok.

19. Podľa § 387 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

20. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

21. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením rozhodnutia. V súdnej veci nezistil žiadne okolnosti, ktoré by spochybňovali správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie, v ktorom súd venoval náležitú pozornosť zisteniu všetkých rozhodných skutočností, dostatočne zistil skutkový stav a mal spoľahlivé a dostatočné podklady pre rozhodnutie o veci. Dôvody, pre ktoré tak urobil správne rozobral v odôvodnení rozsudku. S týmito dôvodmi sa v celom rozsahu stotožňuje aj odvolací súd a v podrobnostiach na ne odkazuje.

22. Odvolanie žalovaného nepoukazuje na žiadne také dôvody, ktoré by podmieňovali zmenu rozhodnutia.

23. Správne súd prvej inštancie zistil, že rozhodcovský rozsudok v predmetnej veci je vydaný na základe neplatnej rozhodcovskej zmluvy, ktorú vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku a preto bolo právne dôvodné žalobe podľa § 40 ods. 1 písm. c) zákona č. 244/2002 Z.z. vyhovieť.

24. Odvolateľ v odvolaní neuviedol žiadne okolnosti, ktoré by mali za následok nesprávnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie. V konaní bolo nesporne zistené, že zmluvný vzťah uzatvorený medzi účastníkmi je spotrebiteľský. Túto skutočnosť zistenú súdom prvej inštancie nenamietal v odvolacom konaní ani

žalovaný. Žalovaný v odvolaní nenamietal ani skutkové zistenie súdu prvej inštancie, že z predloženej zmluvy o úvere č. zmluvy 607700244 súd zistil z bodu 15 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru - časť rozhodcovská doložka - že, „všetky spory, ktoré vzniknú z tejto Zmluvy o úvere, ručiteľského vyhlásenia, vrátane sporu o ich platnosť, výklad alebo zrušenie, ako aj spory, ktoré vzniknú z dohody o vyplnení zmenky zabezpečujúcej túto úverovú zmluvu a uplatnenia práv z takto vyplnenej zmenky, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, budú riešené:

a) pred Stálym rozhodcovským súdom zriadeným spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, a.s. so sídlom Karloveské rameno 8, Bratislava, IČO: 35 922 761, zapísanou v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I., oddiel : Sa, vložka č. 3530/B (ďalej len „rozhodcovský súd“), ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na rozhodcovskom súde; rozhodcovské konanie bude vedené podľa vnútorných predpisov rozhodcovského súdu, a to jedným rozhodcom ustanoveným podľa vnútorných predpisov rozhodcovského súdu,

b) pred príslušným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu (zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok). Zmluvné strany sa dohodli, že pokiaľ ktorákoľvek zo zmluvných strán podá žalobu o rozhodnutie akéhokoľvek sporu, ktorá vznikne z tejto zmluvy o úvere, ručiteľského vyhlásenia, vrátane sporu o ich platnosť, výklad alebo zrušenie, ako aj sporu, ktorý vznikne z dohody o vyplnení zmenky zabezpečujúcej túto úverovú zmluvu a uplatňovania práv z takto vyplnenej zmenky, vrátane sporu o jej platnosť, výklad alebo zrušenie na všeobecnom súde, považuje sa táto skutočnosť za rozvázovaciú podmienku tejto rozhodcovskej doložky; ustanovenie tejto vety sa nepoužije v prípade, ak pred podaním žaloby na súde bola podaná žaloba na rozhodcovský súd vo veci, v ktorej je touto rozhodcovskou doložkou v súlade s vnútornými predpismi rozhodcovského súdu založená právomoc rozhodcovského súdu“.

25. Súd prvej inštancie sa správne zaoberal platnosťou rozhodcovskej zmluvy - rozhodcovskej doložky. Z výpovede žalobcu súd prvej inštancie zistil, že žalobca nebol upozornený na rozhodcovskú zmluvu, neboli mu poskytnuté žiadne informácie o rozhodcovskej zmluve. Rozhodcovská zmluva uvedená v bode 15 VPP nebola výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a o tom, čo tá ktorá voľba konkrétne znamená. V danom prípade si rozhodcovský súd podľa rozhodcovskej zmluvy vyberá sám žalovaný. Rozhodcovská zmluva nebola individuálne vyjedná, bola vopred dodávateľom naformulovaná bez možnosti zmeniť jej obsah, žalobca predložil vecné podmienky poskytnutia úveru, v ktorých bola začlenená dohoda o riešení sporu riešené a/ pred Stálym rozhodcovským súdom zriadeným spoločnosťou Slovenská rozhodcovská a.s., so sídlom v Bratislave , b/ pred príslušným súdom Slovenskej republiky ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu. Všeobecné podmienky nie sú podpísané. Odvolací súd udáva, že o nekalú zmluvnú podmienku ide aj vtedy, ak spotrebiteľ má podľa rozhodcovskej zmluvy možnosť vybrať si medzi rozhodcovským a všeobecným súdom, ale ak by sa podľa takejto doložky alebo zmluvy začalo rozhodcovské konanie na návrh veriteľa, spotrebiteľ bude nútený podrobiť sa rozhodcovskému konaniu. Je potrebné považovať takúto rozhodcovskú zmluvu v celosti za neprijateľnú, pretože spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (rozhodnutie NS SR z 29.01.2013, sp. zn. 4 Cdo 31/2013). Vzhľadom na uvedené správne súd prvej inštancie považoval rozhodcovskú doložku za neplatnú. Ako vyplýva z obsahu zmluvy z pripojených všeobecných podmienok, ako aj vykonaného dokazovania rozhodcovská doložka nespĺňa náležitosti, ktoré vyžaduje zákon pre jej platnosť. Nemožno ju považovať za individuálne dojednanú. Nebola preukázaná vôľa žalobcu takúto uzavrieť, keďže rozhodcovská doložka je súčasťou zmluvy, neprehľadných, drobných písmom písaných zmluvných dojednaní (resp. vo VPP).

26. Vzhľadom na uvedené námietky uvedené žalovaným v odvolaní nespôsobili vecnú nesprávnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie. Legitimitu a legalitu rozhodcovského rozsudku na základe rozhodcovskej doložky, odvolací súd nepopiera avšak len na základe platne uzatvorenej rozhodcovskej zmluvy resp. rozhodcovskej doložky. Súd prvej inštancie správne skúmal platnosť rozhodcovskej doložky vzhľadom na skutkové okolnosti vo veci, ani okresný súd nespochybnil, že by nebolo možné uzavrieť rozhodcovskú doložku v spotrebiteľských zmluvách.

27. Vecne správne je aj rozhodnutie súdu prvej inštancie o náhrade trov konania. Súd prvej inštancie nerozhodol o náhrade trov konania predčasne, rozhodol na základe návrhu, keď žalobca si uplatnil trovy konania už v podanom návrhu. O náhrade trov konania rozhodol súd prvej inštancie v súlade s § 151 ods. 1 OSP, v rozhodnutí, ktorým rozhodol o veci samej. Súd prvej inštancie rozhodol o trovách konania v súlade s § 142 ods. 1 OSP a plne úspešnému žalobcovi nepriznal náhradu trov konania len z dôvodu,

že žalobcovi trovy konania nevznikli. 28. Správne je aj rozhodnutie súdu prvej inštancie, keď zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 331,50 €, titulom súdneho poplatku v súlade s § 2 ods. 2 zák. č. 71/1992 Zb., ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený. Žalobca je v súlade s § 4 ods. 2, pís. za zák. č. 71/1992 Zb., od poplatku oslobodený. V danom prípade žalovaný ani nenamietal, že by nebol žalobca od poplatku oslobodený a keďže bol žalobca od platenia súdneho poplatku oslobodený a súd jeho návrhu vyhovel, v súlade s § 2 ods. 2 zák. č. 71/1992 Zb. zaviazal okresný súd na zaplatenie súdneho poplatku žalovaného, ktorý nie je od poplatku oslobodený. Pokiaľ žalovaný uvádzal v odvolaní, že trovami konania v zmysle § 137 OSP je aj súdny poplatok a on nebol zaviazaný na úhradu trov konania žalobcovi nemal byť zaviazaný ani na zaplatenie súdneho poplatku, odvolací súd udáva, že uvedené trovy nevznikli žalobcovi a súd o nich nerozhodoval v súlade s § 142 a nasl., ale v podľa osobitného zákona v súlade s § 2 ods. 2 zák. č. 71/1992 Zb..

29. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobca bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný a preto mu vznikol proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania, preto odvolací súd rozhodol tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 100%

30. O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania, t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpisu uvedie, tiež proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).